

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

De naastenliefde van de priester

Alleen de zuiverheid van hart
bewaart de zuiverheid van geloof in
ons

Historiek van de Kapel van het
Allerheiligste Sacrament

JKI-Bedevaart naar Namen

Zalige Frederik van Namen

Aankondiging van het 25-jarige jubileum van de kroning van het Mariabeeld, 1899.

HALLE

DE HAL

STAD HALLE

1874 JUBILE 1899

25ste Verjaring der Kroning van 't Mirakeleus beeld van

ONZE LIEVE VROUW VAN HALLE

ORDE DER PLECHTIGHEDEN :

Dinsdag 15 Augustus

- ten 10 ure plechtige Mis, gezongen door Mgr De Pauw, Proton. Apostol.
- Ten 2 ure eerste optocht van den Geschiedkundigen en Godsdienstigen Stoet.
- Ten 6 ure plechtig lof en gelegenheids Sermoon.

Zondag 3 September

- ten 10 ure pontifikale Mis, gezongen door Zijne Eminentie den Kardinaal Goossens, Aartsbisschop van Mechelen, na de Mis, pauselijke Zegen.
- Ten 2 ure plechtige optocht van den prachtige Stoet, vereerd door de tegenwoordigheid van Zijne Eminentie den Kardinaal, HH. HH. de Bisschoppen van België, Zijne Hoogw. Mgr Van den Bosch, Aartsbisschop van Parijs, Zijne Hoogw. Mgr Van der Stappen, bisschop van Jafa.
- Daarna uitvoering der gelegenheids Kantate « Magnificat » op de Grootte Merkt.
- Ten 6 uren pontifikaal lof.
- Onder de Octaaf dagelijks ten 9 ure plechtige Mis en ten 6 ure het lof.

Zondag 10 September

- ten 10 ure pontifikale Mis gezongen door Zijne Excellentie Mgr Rinaldini, pauselijke afgezant.
- Ten 2 ure laatste plechtige optocht van den stoet, vereerd door de tegenwoordigheid van Zijne Excellentie den pauselijken afgezant en HH. HH. Mgr Stillemans, bisschop van Gent en Mgr van den Branden de Reeth, Aartsbisschop van Tyr.
- Ten 6 ure pontifikaal lof.

Ten 8 ure, Bengaalsch Vuur op den Toren.

ALGEMEENE VERLICHTING DER STAD.

HIER VEREERD SEDERT

Prétre d'afficher a l'intérieur de l'église. Verzoek te willen al binnen in de kerk aanplakken.

Halle-Dinant per brommer!

De kracht van het voorbeeld en de bescherming
van de Maagd

E.H. Louis Bochkoltz

Dierbare gelovigen,

Ik heb zeer vage herinneringen aan mijn grootvader langs moederskant. Hij was boer, een man van het land. Na de Tweede Wereldoorlog verliet hij, zoals vele andere Vlaamse boeren, zijn vaderland en de stad Ninove om zich te vestigen op een boerderij in Wallonië. Voor mij, als kind, was hij groot, sprak weinig en had een grappig frans accent. Daar eindigen mijn herinneringen, hij stierf toen ik nog maar 8 jaar oud was.

Nee, er is nog één dierbare herinnering die ik aan hem heb. Mijn moeder vertelde het aan me. Als mijn grootvader een probleem had, ging hij naar huis om de Maagd Maria in Halle te zien. Hij reed dan op zijn brommer door het platteland van Dinant naar de prachtige Sint-Martinusbasiliek en kwam bidden aan de voeten van de Maagd, die in de verleden twee keer de kanonskogels van de vijanden die de stad belegerden tegenhield.

Vandaag wil ik met u twee lessen delen die mij uit deze persoonlijke herinneringen lijken voort te komen. De eerste les is de kracht van het voorbeeld. Ook al heb ik mijn grootvader niet echt gekend, ik ben vandaag nog steeds getekend door zijn voorbeeld van geloof en vroomheid tegenover Maria. Ouders, volwassenen, geef een voorbeeld aan uw kinderen, uw vrienden, uw collega's. Toon een voorbeeld van geloof, vertrouwen in God, een bovennatuurlijke geest. "Dankt God in alles" schreef de H. Paulus (1 Thess. 5:18). Zelfs als dat offers vereist. Geef een voorbeeld van gebed. Ga soms door de week naar de H. Mis, ook al is het vroeg, laat of slecht weer. Ga regelmatig biechten. Vergeet de aanbidding van het Heilig Sacrament niet. Kom en vertrouw uw gebeden toe aan de Heilige Maagd Maria. Dinant-Halle per brommer... De kracht van het voorbeeld!

Tweede les: de bescherming van de Heilige

Maagd Maria. Maria is onze Moeder. Een liefhebbende Moeder. In Halle, tijdens onze bedevaart op 1 mei, zullen wij aan de ingang van de basiliek 32 van de 470 kanonskogels zien die de Maagd Maria met haar mantel tegenhield tijdens het beleg van de stad in 1489. De Heilige Maagd Maria is een moeder die ons beschermt. Hoe vaak heeft zij niet de kanonskogels van bekoring, wanhoop, vermoeidheid of woede in onze ziel tegengehouden. Maar wij moeten haar hulp vragen. Laten we vooral in deze maand mei onze hemelse Moeder aanroepen om haar bescherming af te smeken voor onze kapellen in Antwerpen en Gent; voor ons apostolaat met de jonge kinderen via de Eucharistische Kruistocht en de catechismus; voor ons apostolaat met jonge mannen en vrouwen die echte christelijke vriendschappen en degelijke vorming vinden door de bijeenkomsten en activiteiten van het JKI; laten wij tot Onze-Lieve-Vrouw bidden voor de universiteitsstudenten die in Antwerpen, Gent en Leuven de katholieke Traditie ontdekken; laten wij bidden voor de gezinnen, opdat ze christelijk mogen zijn, opdat ze heilig mogen zijn; laten wij bidden dat Onze-Lieve-Vrouw de zielen zegent die het Heilig Sacrament komen aanbidden in onze kapel in Antwerpen waar de Heilige Hostie vijf keer per week wordt uitgesteld ter aanbidding; laten wij bidden voor de zielen van onze zieke gelovigen en voor hen die lijden.

Terwijl wij in mei vele gelegenheden zullen hebben om met elkaar te samen te komen en samen God te loven, wens ik u allen toe, dat op een dag minstens één persoon zich een voorbeeld van geloof en liefde tot Maria zal herinneren, dat u hem of haar gegeven heeft. Het is door het voorbeeld dat wij evangeliseren. Onze-Lieve-Vrouw beschermt haar kinderen!

De naastenliefde van de priester

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de vijftiende brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

Na de deelname aan de Heilige Oefeningen van de jaarlijkse retraite, ziet u met moed een nieuw jaar van apostolaat en persoonlijke heiliging tegemoet.

Staat u mij toe dat ik u enkele heilzame gedachten en beschouwingen over dit apostolaat voorstel, zodat dit steeds meer conform zou zijn met de geest van naastenliefde en waarheid, die ons gegeven is door Onze Heer, om onze 'Missie' te bezielen en te leiden. *Accipite Spiritum Sanctum... et ecce Ego mitto vos...* (Ontvang de Heilige Geest... en zo zend Ik u... (Jo.20,23 en 21)).

Ons gehele leven als priester is een leven van naastenliefde.

Een leven van liefde ten opzichte van God, in Onze Heer, die de "Biddende" bij uitstek is, en die ons leert bidden in geest en in waarheid. Immers, het gebedsleven is de voornaamste uitdrukking van de naastenliefde: liefde voor en aanbidding van de Vader, die in de Hemelen is, door zijn goddelijke Zoon en in zijn Geest.

Gezegd zijn de uren van het Brevier, van het gebed! Schitterend het moment van onze Heilige Mis, die de manifestatie is van onze liefde tot God.

Een leven van broederlijke liefde met respect voor het gezag *non ad oculum servientes, sed propter Deum* (niet uit ogendienerij, als zij die mensen willen behagen, maar voor God (Ef. 6, 6 en Col. 3, 22)). Broederlijke liefde in de priesterlijke Missiecongregatie, die bestaat uit onze confraters en onze assistenten: broeders, vrouwelijke religieuzen, catechisten. Een naastenliefde die leidt tot gemeenschappelijk gebed, tot samenwerking, tot een eenheid van denken en tot een apostolische ijver, die niets anders is dan de eenheid van de Heilige Geest.

Gezegd de catechisten en verantwoordelijke leken, gezegd de broeders en vrouwelijke

religieuzen, die geleid en aangemoedigd worden door priesters bezielde door deze naastenliefde.

Maar deze naastenliefde is veeleisend. Zij vraagt van ons een diepe nederigheid die noch misprijzen, noch geweld, noch brutaliteit, noch vergetelheid, noch onverschilligheid kent.

Laat ons er over waken in de zielen geen bitterheid te veroorzaken, die beetje bij beetje het vertrouwen wegneemt, een belemmering voor de biecht. Sommige priesters hebben geen vermoeden van de moeilijk te genezen wonde, veroorzaakt door woorden van misprijzen, door het de vrije loop laten gaan van ongeduld en woede, door de weigering van zeer gerechtvaardigd gevraagde geestelijke of materiële hulp. Welk een verantwoordelijkheid!

Laten we oppassen voor het gevaar van een gemakkelijk leven, overgeleverd aan bevestigingen en aan het gebrek aan discipline! Dat is het egoïsme dat binnendringt in het gemeenschapsleven en in het priesterleven. Passen wij op voor buitensporige uitgaven voor tabak, drank en radiotoestellen. Vermijden wij onnodige reizen. Waken wij over het onderhoud van de voertuigen door voorzichtig en met gematigde snelheid te rijden. Welke dure herstellingen zouden hierdoor vermeden kunnen worden!

Het gebrek aan discipline en het binnendringen van egoïsme manifesteren zich ook door onnauwkeurigheden en door regelmatig te laten komen voor de Officies, voor de maaltijden, en in het dagelijkse leven, overgeleverd aan het impulsieve en aan het momentum! Zij toont zich in de neiging om taken te vermijden, die men niet graag doet, en om een persoonlijke boekhouding op te stellen, die niet onderworpen is aan het toezicht van de pastoor of de overste.

Welke kettingen smeedt men dan voor zichzelf, die de naastenliefde verstikken en de eenheid

van geesten en harten moeilijk maken. “*Caritas non quaerit quas sua sunt*” (1 Kor. 13,5) (De liefde zoekt zichzelf niet). Wanneer men dergelijke neigingen toelaat en toestaat zonder poging tot ommekeer, is dit zeer ernstig. Leve de naastenliefde die de ziel bevrijdt van de slavernij van het egoïsme, die altijd klaar staat om dienstbaar te zijn, om verantwoording af te leggen, aan wie het behoort, voor de uitvoering van zijn opdracht en voor zijn boekhouding, bekommerd om gehoorzaam te blijven en zich over te geven aan de goddelijke wil.

De broederlijke naastenliefde in onze Missiegemeenschap moet overeenstemmen met de apostolische naastenliefde in de uitvoering van de “Missie”.

Naastenliefde in de authenticiteit en de waarheid van de getuigenis, dat is vooral voelbaar en duidelijk op alle bladzijden van het Nieuwe Testament.

Het geloof in Jezus Christus, getuige van de Vader, God zelf, Schepper van de wereld, buiten wie niemand tot de Vader kan komen, dat is heel onze bestaansreden.

Onze grote naastenliefde tegenover de wereld zal er in bestaan deze getuigenis naar haar te brengen, zoals Onze Heer deze heeft overgeleverd door middel van de Kerk. De gevolgen hiervan vloeien uit zichzelf voort, onnodig om aan te dringen. De priester, die niet de meest perfecte weerspiegeling van de leer van de Kerk zou zijn, verliest zijn bestaansreden, wordt onwaardig voor zijn priesterschap.

De ware naastenliefde bestaat er niet in om ertoe bij te dragen de geesten in de dwaling te laten en de zielen in de zonde. Iets anders is het de zielen en de weg, die hen naar de dwaling en de zonde geleid heeft, te begrijpen. Iets anders is het aan de dwaling een schijn van waarheid te geven en aan de zonde een schijn van deugd, die onze gesprekspartner zou doen geloven dat hij in de waarheid en in het goede leeft. Natuurlijk gaat het daar over nuances, maar de echte naastenliefde, die volledig gebaseerd is op het geloof in Jezus Christus, vergist zich niet en zal het Licht niet onder de korenmaat plaatsen.

Het is veel gemakkelijker om nooit tegen te spreken, om alles goed te vinden, en zich zo een gemakkelijke populariteit te verwerven, ten koste van de waarheid, het is te zeggen, ten koste van Onze Heer zelf. Hierin zoekt men zichzelf en oefent men niet de ware naastenliefde uit.

Gelukkig de naastenliefde, die de weg vindt naar de zielen, om hen naar de enige Herder te brengen!

Deze naastenliefde, hoe ijverig ze ook moge zijn, zal, om geloofwaardig te blijven, geen onstuimige stortvloed zijn, die op zijn weg iedere discipline,

iedere ordening, iedere zelfbeheersing wegveegt. Fundamenteel nederig en zichzelf wegcijferend, zal zij er naar streven een overvloeiende ijver te combineren met een perfecte onderwerping aan de wil van God. Gezien het ene en het andere onlosmakelijk verbonden zijn, kan zij niet begrijpen dat men deze zou scheiden.

Gelukkig de priester die zijn priesterleven gevestigd heeft op deze opvattingen van geloof en naastenliefde. Hij kan leven van de hoop, zijn ziel is gevestigd in God. Hij kan in alle waarheid zeggen: “*In te Domine speravi, non confundar in aeternum.*” (Vulgaat: Ps 30, 1) (Op U, Heer, heb ik vertrouwd, in eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden).

Vragen wij aan de Maagd Maria om aan elk van ons deze ware naastenliefde, waarvan haar hart vervuld was, te schenken.

Rondschrjven aan de confraters
Dakar 29 juli 1960.

PINKSTERBEDEVAART
VAN CHARTRES NAAR PARIJS

De Zaligheden
De durf tot de heiligheid,
de moed van de christenheid

INSCHRIJVEN
TOT
10 mei!

PELERINAGES DE TRADITION
2023

dhr. Laurent Vanderlinden
+32 475 65 34 56
Aalmoezener: E.H. Louis Bochkoltz
benelux.bedevaart@fspx.be

27 - 28 - 29 MEI

Alleen de zuiverheid van hart bewaart de zuiverheid van geloof in ons

Brief van E.H. Pagliarani, Algemeen-Overste van de FSSPX, aan de vrienden en weldoeners

Beste gelovigen, vrienden en weldoeners,

In de historische omstandigheden die de onze zijn, heeft God de Priesterbroederschap Sint-Pius X tot een heel bijzondere strijd voor het geloof geroepen. Het gaat er voor ons om het te bewaren, te belijden, te beminnen en door te geven. Het is belangrijk om de onderliggende redenen van die strijd, de vereisten ervan en datgene waartoe het ons moet leiden goed te begrijpen, teneinde er alle consequenties voor onze zielen uit te trekken.

Geloof, de onaantastbare hoeksteen

Het geloof loopt, hier op aarde, vooruit op de aanschouwing Gods die we zullen genieten in de eeuwigheid, en waarvoor het plaats zal inruimen. Het is de bovennatuurlijke kennis van God, en alles wat dit aangaat, zonder mogelijkheid tot dwaling. Om die reden is het geloof een ondeelbaar geheel dat we ontvangen door de goedheid van God, die ons de kennis meedeelt die Hij van zichzelf heeft. In dat opzicht is het heel begrijpelijk dat het geloof de uitdrukking van de waarheid bij uitnemendheid is: de bovennatuurlijke waarheid die aan de zielen wordt verleend zonder de minste mogelijkheid tot dwaling.

Het is iets heel anders dan de persoonlijke mening of waardering van iemand die zijn eigen “waarheid” verkiest boven een andere, al naargelang zijn oordeel of ervaring; een dergelijke waarheid komt veeleer overeen met het “geloof” van een vrijdenker, ontdaan van elk bovennatuurlijk element, en verlaagd tot het niveau van een politieke en fundamenteel betwistbare keuzemogelijkheid. Het geloof is een kennis van een andere, in wezen bovennatuurlijke orde, waarin wij

de absolute garantie hebben ons niet te vergissen, want de minste dwaling zou onverenigbaar zijn met de goddelijke waarheid. Een waarheid die immers slechts één enkele zweem van dwaling bevatte, zou eenvoudigweg ophouden goddelijk te zijn en de waarheid te zijn. Bijvoorbeeld: een Christus die zowel waarlijk God als waarlijk mens, Koning als Profeet was, maar zonder ook Verlosser te zijn, zou niet de ware Christus van ons geloof zijn. Hij zou evenmin een “mindere Christus” zijn – iets wat niet kan bestaan –, maar eenvoudigweg iets anders. Eén enkele dwaling tast onvermijdelijk heel het gebouw van het geloof en van het dogma aan, net zoals enkele druppels vergif volstaan om een grote hoeveelheid water ongeschikt voor consumptie te maken.

Strijd voor het geloof, in de Kerk en in de Broederschap

Die achtergrondkennis is onontbeerlijk om goed te begrijpen waarom de Kerk, heel haar geschiedenis lang, de verdediging van het geloof als eerste bekommernis heeft gehad, op het gevaar af te twisten, te veroordelen, vervolging te ondergaan, om deze of gene uitdrukking van het dogma te verdedigen. De minste toegeving op dat vlak zou verraad aan Onze Heer, aan haar zending en aan de zielen hebben betekend.

De mens is immers gemaakt om God te kennen, en in het bijzonder om Hem via Onze Heer Jezus Christus te kennen: “Niemand heeft ooit God gezien; de Eniggeboren Zoon, die in de schoot des Vaders is, Hij heeft Hem doen kennen” (Joh. 1, 18). Zonder die kennis die ons alleen door het geloof wordt aangereikt, is het onmogelijk om God te behagen en naar Hem toe te gaan. Onmogelijk Hem

te kennen en, bijgevolg, hem te beschouwen, in Hem zijn eigen geluk te vinden, Hem te beminnen en te dienen, want men kan niet zijn hart geven noch zijn wil opdragen aan een onbekende. Het geloof behouden is letterlijk een kwestie van leven of dood. Het geestelijk leven hier op aarde is onmogelijk zonder de instemming van heel ons verstand met de goddelijke waarheid in haar volkomenheid. Het is dat bezit van Onze Heer zelf, vleesgeworden en door het geloof kenbaar geworden Waarheid, dat de voorwaarde en de eerste oorzaak is van het christelijk leven, begin van het eeuwig leven.

We mogen dat nooit vergeten: wanneer de Broederschap als zodanig, of elkeen van ons in zijn dagelijks leven, wordt geroepen om het geloof in het openbaar te belijden en te verdedigen, dan gaat het er niet om een persoonlijke optie of een nuance aan te voeren die ons gepaster zou lijken. Het gaat eenvoudigweg om een belijdenis die absoluut noodzakelijk is de zielen Onze Heer te laten kennen zoals Hij is, en om hun hele bestaan, in de tijd en in de eeuwigheid, op te bouwen rond diezelfde kennis en in overeenstemming daarmee. Dat christelijke leven is heel zeldzaam geworden vandaag, want het geloof zelf, dat als enige zoiets mogelijk maakt, is aan het verdwijnen.

Maar wat moeten wij doen opdat dat leven, eigen aan “de rechtvaardige die uit het geloof leeft”, in ons vrucht draagt? Wat moeten wij doen om ons niet te beperken tot een zuiver formele instemming met het geloof, maar ons geluk te vinden in het bezit van de waarheid? Wij moeten het geloof in ons zijn eigen uitwerking laten hebben, te weten de zuivering van het hart: zo zal elk obstakel worden overwonnen dat de volmaakte instemming van onze ziel met Onze Heer in de weg staat, [Hij] die zowel Waarheid is waarnaar met het verstand wordt gezocht als hoogste Goed waarnaar met het hart wordt gezocht.

Onvervalst geloof zuivert het hart

Geloof dat niet oppervlakkig of dood is, zal een ziel ingrijpend veranderen, eerst en vooral door de zuiverheid erin voort te brengen. Dat is logisch en gemakkelijk te begrijpen, want wie leeft uit het geloof geeft zijn eigen leven vorm conform een hoger ideaal: bijgevolg neemt hij afstand van al wat lager is en een mogelijk obstakel is voor zijn verandering. Met andere woorden: het onvervalste geloof, vergezeld van naastenliefde, verheft een ziel en zodoende neemt de ziel afstand van al wat

aards of werelds is. Ze neemt afstand van alle onzuiverheid.

Laten we een voorbeeld nemen dat Sint-Thomas graag gebruikte: een metaal wordt onzuiver als het met een minder edelmetaal wordt gelegeerd. Zilver is niet onzuiver door legering met goud; maar het is het wel door legering met lood. Idem voor de ziel, die meer waardigheid bezit dan alle tijdelijke en lichamelijke schepselen: zij wordt onzuiver gemaakt als ze zich aan die laatste onderwerpt door een ongeordende liefde of gehechtheid. Zij wordt van die smet gezuiverd door de tegenovergestelde beweging, namelijk wanneer zij streeft naar wat boven haar is, naar God. Het spreekt voor zich dat die beweging afhangt van het geloof, het enige wat haar mogelijk maakt: om dichter bij God te kunnen komen moet men Hem kennen, en om Hem te kunnen kennen moet men in Hem geloven. En dat is de reden waarom het eerste uitgangspunt voor de zuivering van het hart het geloof is. En als dat geloof zijn vervolmaking vindt in een onvervalste naastenliefde zal het een volmaakte zuivering bewerken.

Het geloof sluit namelijk op de eerste plaats de onzuiverheid uit, die daaraan tegengesteld is: de onzuiverheid van de dwaling in het verstand. Maar als men het laat inwerken, als men het de ziel ingrijpend laat veranderen, dan vernietigt het uiteindelijk elke morele onzuiverheid, elk obstakel dat de volmaakte vereniging van de ziel met Onze Heer in de weg staat. Dat betekent dat het na het verstand ook het hart zuivert – en dus vrij maakt. Dat is de betekenis van de uitdrukking: “de rechtvaardige leeft uit het geloof”.

Zuivere ziel straalt geloof uit en getuigt ervan

“Wanneer dus uw oog helder is, zal heel uw lichaam verlicht zijn.” (Matt. 6, 22). Dat is hoe Onze Heer deze fundamentele waarheid uitdrukte en onderwees. Met andere woorden, de eerste geloofsbelijdenis die Hij van elke ziel verwacht, is die van een verlicht bestaan, dat de zichtbare weerspiegeling is van wat het oog van het verstand in het geloof beschouwt. Dat is wat het leven van een ziel al zijn waarde geeft, en het diep apostolisch maakt, in staat om anderen te overhalen. Want men kan dat licht niet verstoppen. En hoe dieper de wereld in de duisternis van de zonde verzinkt, hoe feller dat licht schijnt.

Wanneer een ziel diep verenigd met Onze Heer leeft, wanneer haar hele levenswandel doordrongen

is van het verlangen Hem te behagen en aan Hem gelijkvormig te worden, diens deugden in zich te reproduceren, alles uit liefde voor Hem te volbrengen, dan straalt haar leven zó dat ze werkelijk een licht voor de wereld is. Het is daarom dat de wereld – altijd al, maar vooral vandaag – niet ongevoelig kan blijven voor het getuigenis van de zuiverheid: ofwel wordt ze er diep door gesticht, ofwel wordt ze razend wegens het impliciete verwijt dat ze krijgt. Dat getuigenis verdeelt zoals elke uiting van de waarheid dat doet.

Geloof zonder zuiverheid van het hart is in gevaar

Laten we nooit de enge band tussen geloof en zuiverheid uit het oog verliezen: we kunnen God niet waarachtig kennen zonder door die kennis te worden gezuiverd; en tezelfdertijd kunnen we niet beweren Hem te kennen zonder de zuiverheid. Er is als het ware een dubbele zuiverheid of, beter gezegd, de zuiverheid speelt een dubbele rol in het geestelijk leven en het geloofsleven: enerzijds is de zuiverheid van het hart de uitwerking van het geloof, maar anderzijds maakt ze ook de ziel ontvankelijk voor de kennis en de aanschouwing van God. Met andere woorden: zuiverheid is zowel gevolg als oorzaak; een beetje zoals de maan, die in staat is om licht te ontvangen, maar ook te verbreiden door weerkaatsing.

Daaruit volgt dat de beste garantie om het geloof te bewaren op de eerste plaats ligt in de voortdurende inspanning om de zuiverheid te onderhouden, en in de liefde voor deze deugd. Elke andere inspanning zou ijdel zijn, indien ze niet met dat resultaat werd bekroond.

Gewoonlijk bekoort de demon – als gewiekste psycholoog en kenner van de mensenziel, van dier zwakheden en dier neigingen – een goede christen niet onmiddellijk met de geloofsafval. Dat zou grotesk zijn. Hij probeert veeleer langzaam op hem in te werken, door hem de geest van de wereld tot zich te laten nemen, door hem geleidelijk te verzwakken via een leven in compromis met de wereld, een leven dat steeds vreemder wordt aan de vereisten van het geloof, en dat erin slaagt, op welke manier dan ook, de zuivering van het hart te verhinderen. Zo blijft het geloof ondoelmatig, zwak, ontdaan, niet van zijn dogmatische inhoud, maar van zijn kracht, beroofd van zijn vermogen om een ziel ingrijpend te veranderen en om leven te verwekken en te behouden.

Het is het drama van veel christenen die het

geloof verloren zijn zonder het te beseffen, zonder het te merken, zelfs zonder het te willen, zonder een daad van geloofsafval in de eigenlijke zin, maar alleen door zich mee te laten voeren met de stroom van de wereld. Wat kwamen die zielen tekort? Zeker, ze hadden de sacramenten, het geloof, misschien zelfs goede gewoonten ... maar hun hart was waarschijnlijk niet gezuiverd of afdoende beschermd. Het is een drama dat – we moeten het met bescheidenheid erkennen – op lange termijn ook het onze zou kunnen worden.

Het is ook het drama dat, toegepast op een collectiviteit, aan verschillende crises in de Kerk ten grondslag ligt, dat in schisma en ketterij is uitgemond. Volledige volkeren waren bereid om het katholieke geloof te verlaten, en daarmee ook de Kerk, want hun geloof was geleidelijk aan verzwakt; in sommige gevallen was het zelfs onbeduidend geworden: het oefende geen werkelijke invloed op de harten meer uit. Het was oppervlakkig gebleven: het verlichtte nog zo goed en zo kwaad als het kon hun verstand, maar zonder de zielen ingrijpend te veranderen, zonder zijn stempel op hun leven te drukken. Het modernisme zelf vindt zijn oorsprong en succes in een verlangen zich tot elke prijs te verzoenen met een wereld die onverschillig staat tegenover God, met de geest, de mentaliteit, de beginselen daarvan. Men wou blijven geloven, zolang men maar in harmonie met de moderne maatschappij kon leven, en die laatste in haar intellectuele en morele evolutie kon volgen. Om dat te bereiken verkoos men om het geloof te wijzigen, de vereisten ervan, de uitwerking ervan in de ziel, veeleer dan het te verwelkomen zoals God het ons geeft, en het vrucht te laten dragen: de toestand die daaruit voortkomt, en waarin de Kerk zich vandaag bevindt, toont goed aan hoe de teloorgang van het geloof gepaard gaat met die van de zeden.

Dat alles is dus terug te brengen tot een probleem van zuiverheid, in de diepste betekenis van het begrip. Maar wat gebeurt er met de ziel die door dat gebrek wordt verzwakt?

Blinden en slaven

Wanneer de ziel zich beetje bij beetje laat besmetten en beheersen door de geest van de wereld en door de onzuiverheid, worden haar geestelijke vermogens aangetast, wat soms onherstelbare repercussies met zich meebrengt.

Eerst en vooral is het haar verstand dat wordt verduisterd: ze slaagt er niet meer in wat werkelijk goed is te onderscheiden van wat kwaad is en,

als gevolg daarvan, slaagt ze er niet meer in om zich erop toe te leggen het goede na te streven en het kwade te vermijden. Ze wordt namelijk onderworpen aan, en afhankelijk van, schijnbaar goede dingen die haar geestelijk verblinden. Dat heeft een zeer ernstige weerslag op de beoefening van de wijsheid, [de deugd] die wordt geacht de ziel te leiden bij het kiezen van de geschikte middelen om haar zedelijke vervolmaking te bereiken. Een dergelijke ziel zal niet langer in staat zijn om te luisteren of zich te laten adviseren, om zichzelf te leiden: overhaast, niet in staat tot bedachtzaamheid en standvastigheid, veroordeelt ze zichzelf tot ongelukkige keuzes die heel haar bestaan dreigen te bepalen.

Vervolgens wordt ook de wil, het vermogen van de ziel om met het goede in te stemmen, ernstig aangetast door de onzuiverheid van het hart. De liefde voor God wordt vervangen door de liefde voor zichzelf: ondanks de indruk vrij te zijn wordt de ziel slaaf van zichzelf. Dat kan haar drijven tot de verachting van God en van de godsdienst, want die laatste(n) herinneren haar onvermijdelijk aan haar dwalingen. Dat kan nog verder gaan, want de gehechtheid aan het huidige leven en de schijnbaar goede dingen ervan kan in de ziel een zodanige wanorde scheppen dat er een afkeer ontstaat van al het geestelijke, zelfs een wanhoop aan het eeuwige leven. Dat is de oorsprong van de verholene woede en wanhoop die we bij heel wat van onze tijdgenoten aantreffen. Dat is vooral de stille en verraderlijke oorsprong van het geloofsverlies.

Wat moeten we doen?

Eerst en vooral mogen we ons niet laten ontmoedigen. Het is een kwestie van leven of dood en we moeten goed onthouden dat het de genade Gods is die het mogelijk maakt om de strijd te voeren waarover we het hebben gehad. Die laatste vloeit rechtstreeks voort uit het geloof en is strikt daarmee verbonden. Het gaat niet om een bijkomstige strijd, maar om de strijd bij uitstek.

Dat gezegd zijnde, moeten we erkennen dat we niet voldoende over de zuiverheid en het aankweken van die deugd spreken. Er is een valse schroom die ons weigerachtig maakt om dit onderwerp te bespreken zoals het verdient te worden besproken. Helaas roept die deugd dikwijls iets uiterst terughoudends en persoonlijks op, iets waar slechts binnen het sacrament van de biecht over zou kunnen worden gesproken. Dat is een grote vergissing. Men moet regelmatig met kinderen

MARIAHULDE

Klein Antwerpen

Mariabeeld hoek Lange
Leemstraat - Korte Leemstraat

ZATERDAG 13 MEI 2023

Georganiseerd door de Militia Immaculatae in samenwerking met de wijkvereniging 'Klein Antwerpen' voor al onze gelovigen en iedereen die interesse heeft!

17.00 Voordracht over
H. Grignion de Montfort
door dhr. M. Bauwens
18.30 H. Mis
19.15 Vertrek processie naar
Mariabeeld — gebeden

Nadien napraten met hapjes in
de tuinen van de Priorij.

PRIORIJ VAN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT

HEMELSTRAAT 23

2018 ANTWERPEN

en jongvolwassenen over die deugd spreken, in aan hun leeftijd aangepaste bewoordingen welteverstaan. Dat is een plicht voor alle opvoeders, zowel geestelijken als leken. We moeten de jongeren voorbereiden op de grote gevechten die ze zullen moeten leveren. En daarom moeten we twee dingen onthouden.

Ten eerste: de zuiverheid oefent een heel sterke aantrekkingskracht uit op fijngevoelige zielen die nog niet door de wereld zijn bezoedeld en nog onder invloed van de genade zijn. We moeten dit beseffen en er profijt uit halen. De menselijke natuur is geschapen om zich toe te wijden en op te offeren aan grote idealen die het hogere in haar aanspreken, en haar elk obstakel doen overwinnen. En aangezien dat eigen is aan de menselijke natuur, verandert dat niet met de eeuwen en ook niet in de moderniteit: hoe meer iets kost, hoe meer het de vurige ziel van de jeugd aantrekt, die zich ervan bewust is dat ze aan haar toekomst bouwt. Goed opgevoed en goed voorbereid, zal ze alle noodzakelijke bouwstenen bezitten om de vereiste

wijsheid aan de dag te leggen bij het nastreven van dat ideaal. Maar we hebben niet het recht haar niet de kennis, de raad en de voorbeelden aan te reiken die ze nodig heeft.

Ten tweede: er zijn twee tegengestelde klippen te vermijden bij het aankweken van de zuiverheid. We worden immers gemakkelijk het slachtoffer van een dialectiek tussen twee dwalingen, die we dikwijls denken te kunnen omzeilen door een bedrieglijke gulden middenweg te vinden. Het gaat enerzijds om het puritanisme, namelijk de verenging van zuiverheid tot een streng wetboek van toe te passen uiterlijke regels. Dat is een nogal voor de hand liggende karikatuur, want men dreigt de zuiverheid, en alles wat daarmee verband houdt, te beoordelen aan de hand van een formele strengheid. Niets is helaas doeltreffender om de jeugd een cultus van het uiterlijke bij te brengen en haar van het wezenlijke weg te houden. Anderzijds is er het liberale model, dat de neiging zal hebben om elke uiterlijke regel te misprijzen, ten voordele van een pseudo-vrijheid van denken die aan geen enkele norm onderhevig is. In het eerste geval zal men de neiging hebben om het kwaad overal te zien (behalve in datgene waar het op de eerste plaats in schuilt); in het tweede geval zal men de neiging hebben om het nergens te zien. Het grote gevaar zou dan dat zijn om een soort gulden middenweg te zoeken, een compromis tussen strengheid en laksheid, door die twee uitersten af te wijzen. Laten we die dialectiek die niet echt iets nuttigs oplevert achterwege. Een dergelijk vergelijk kan geen referentiepunt zijn; het dreigt opvoeders voor altijd te misleiden en te ontmoedigen.

De ware zuivering van het hart is iets anders: zij bestaat uit de zoektocht naar de zuiverheid als deugd, die rechtstreeks voortvloeit uit het geloof, die de ziel ingrijpend verandert, die het hogere in haar aanspreekt – datgene waarvoor ze is gemaakt –, die het de ziel mogelijk maakt om sterker te worden, die haar geneigd maakt om het goede na te streven en zo haar vervolmaking te vinden. De zuiverheid is niet alleen de uitkomst van een reeks gevaren die we succesvol vermijden; zij is de voorwaarde om Onze Heer te kennen zoals de Apostelen Hem hebben gekend, overweldigd als ze waren door zijn persoon en ontstoken van het verlangen om alles aan Hem op te offeren: “En wij hebben zijn glorie aanschouwd, een glorie als van de Eengeborene uit de Vader, vol van genade en waarheid” (Joh. 1, 14). De zuiverheid is de noodzakelijke voorwaarde om het Evangelie te lezen, niet zoals de dialogen van Plato of de fabels van Aesopus, maar als het boek dat nog in staat is om te bekeren, de ziel te veranderen en de wereld te veranderen. Zij is de voorwaarde om vrij te zijn.

Wanneer het doel duidelijk en gekend is in het licht van het geloof, wanneer de geschikte middelen om het te bereiken er ook zijn, wanneer de ziel begrijpt dat haar vervolmaking en geluk daarvan afhangen, wanneer zij wordt bevrijd van elk obstakel, dan is zij tot alles in staat om het te bereiken.

God zegene u!

Menzingen, 23 april 2023,
zondag van de Goede Herder

Op 10 april 2023 werd Jérôme gedoopt. Eerste doopsel van E.H. De Bruyn.

Historiek van de Kapel van het Allerheiligste Sacrament

Heiligen afgebeeld op de glasramen

Juffr. Griet Lucy Beldé, parochiaan en archeologe

In de vorige aflevering werd het leven, het kunstenaarsatelier en de stijl van Samuel Coucke besproken. In deze aflevering wordt nader ingegaan op de heiligen die staan afgebeeld op de glas-inloodramen in de grote kapel.

Op het centrale raam staat telkens een heilige in een nis weergegeven. Bij bepaalde heiligen bevindt zich onderaan een wapenschild. Deze is van de schenker van het betreffende glasraam. De ramen langs weerszijden ervan zijn gevuld met kleurrijke geometrische figuren op een achtergrond van grijze damascering. De glasramen trekken de aandacht door hun levendige vormen in kleurenpracht en hullen de kapel in een hemels licht. Het is duidelijk dat de afgebeelde heiligen weloverwogen en met zorg uitgekozen werden door stichteres Anna de Meeûs.

1. Margaretha-Maria Alacoque

Zij werd geboren in 1647 in Hautecour (Verosvres) in Bourgondië (Frankrijk), als dochter van een rechter. Margaretha-Maria Alacoque leed als kind aan kinderverlamming en is daarvan op onverklaarbare wijze genezen. In haar kindertijd zou zij reeds visioenen hebben gehad. Na de dood van haar vader werd zij op 8-jarige leeftijd naar de Clarissen van Charolles gestuurd en in 1671 trad zij toe tot de Orde van Maria Visitatie te Paray-le-Monial. Vanaf haar intrede in het klooster nam het aantal visioenen toe. Op 16 juni 1675 kreeg zij een verschijning, waarin Jezus wenste dat voortaan op vrijdag na het octaaf van Sacramentsdag een feestdag ter ere van zijn Heilig Hart gevierd zou worden. Haar biechtvader onderzocht zorgvuldig of deze openbaringen authentiek waren en kwam tot die conclusie. Aanvankelijk stuitte deze devotie

op weerstand van binnen de kerk; vervolgens kreeg ze tegenstand te verduren van de jansenisten, maar uiteindelijk kwam ze tot grote bloei in de geloofsgemeenschap. Margareta-Maria werd in 1920 officieel heilig verklaard.

Onze-Heer gaf haar ook aan hoe zijn Heilig Hart moest worden afgebeeld: omringd met een doornenkroon en getooid met een kruis, duidend op de pijn die Hij leed onder de voortdurende zonden van zijn volgelingen.

In onze kapel is de heilige rechtstaand afgebeeld. Ze houdt een prent in de handen met daarop het brandend Hart van Jezus, omringd met een doornenkroon. Onder haar voeten treft men een bandenrol aan met het opschrift: *“Ego delecto mea Et delectus meus Mihi qui pascit ut Inter lilia.”* of *“Ik en mijn geliefde, En mijn geliefde (blijft) van mij, die (mij) weidt onder de leliën.”* (Hooqlied 6, 3)

2. Heilige Anna

Anna was de vrouw van Joachim. Joachim behoorde tot het Huis van David en Anna langs vaderszijde behoorde tot de Stam van Levi en langs moederszijde tot de Stam van Benjamin. Hun huwelijk bleef lang kinderloos, omdat Joachim onvruchtbaar was. Hij schaamde zich daarover, omdat men dacht dat het een straf van God was. Vaak hadden zij tot God gebeden om kinderen te krijgen; hun gebed werd verhoord. Anna en Joachim kregen op zekere dag, afzonderlijk van elkaar een visioen, waarin een engel hen verkondigde dat zij een kind zouden krijgen. Anna werd zwanger en baarde een meisje, dat zij Maria noemde.

De heilige Anna is hier weergegeven als een oudere vrouw met naast haar Maria als kind. De moeder van Maria draagt een witte hoofddoek en

Parochiaal

een groen kleeid, de kleur van de hoop. Zij houdt een boek vast waarin de volgende tekst staat geschreven: “*Ecce Virgo Concipiet et parit Filium*”, vertaald “*de Maagd zal ontvangen en een Zoon baren.*” Onder de voeten van de heilige Anna staat het opschrift, *Sainte Anna P.P.N. (Priez pour nous)* of “*Sint Anna bid voor ons*”.

3. Franciscus Xaverius

Franciscus Xaverius werd geboren in 1506 te Navarra, Baskenland in noord-Spanje. In Parijs ontmoette hij Ignatius van Loyola, door wie hij zich liet overhalen tot Loyola's idealen. Samen met acht anderen legden zij in 1534 de gelofte af, dat ze hun verdere leven enkel en alleen in dienst van God zouden stellen. In 1540 kregen zij de toestemming van paus Paulus III, om een religieuze orde te stichten: de Sociëteit van Jezus, beter gekend als de Jezuïeten.

In 1541 wordt hij op vraag van de koning van Portugal naar de missiegebieden in Achter-Azië gestuurd. Vanaf dat moment begon er een rusteloos leven van reizen en trekken als missionaris. Achtereenvolgens trok hij door India (1542-1544), de Molukken (eilandengroep ten oosten van India; 1544-1547) en Japan (1548-1551).

In volkomen eenzaamheid vanuit een gehucht in India schrijft hij:

“Hele volksstammen komen hier niet in contact met Christus om de eenvoudige reden dat er niemand klaar staat voor de heilige taak

om hen erover te vertellen. Vaak heb ik gepopeld van verlangen om de Europese universiteiten binnen te rennen, vooral de Sorbonne in Parijs, en daar als een uitzinnige te keer te gaan tegen degenen die meer geleerdheid bezitten dan de bereidwilligheid om er goed gebruik van te maken. Ik zou hun aan het verstand willen brengen hoeveel mensen van de hemel niet weten en ongelukkig blijven door hun nalatigheid.”

Tezamen met Ignatius werd hij in 1622 heilig verklaard. Hij wordt afgebeeld in zwarte toog, witte halflange superplie met stola eroverheen. Hij draagt een kruis in de hand voor zich uit, als symbool van de geloofsverkondiging aan niet-christenen. Aan zijn voeten knielt een oosters kind.

4. Alfonsus Maria van Liguori

Alfonsus van Liguori werd geboren in 1696 nabij Napels en stierf er op 91-jarige leeftijd. Hij was een Italiaans jurist, bisschop en stichtte later de orde van de Redemptoristen.

De heilige Alfonsus werd geboren in een adellijke familie en kreeg een strenge en veeleisende opvoeding en scholing. Al snel bleek hij zeer begaafd te zijn. Zo schilderde hij, speelde hij klavecimbel en gaf ook een dichtbundel uit. Op 16-jarige leeftijd promoveerde hij tot doctor in het kerkelijk en wereldlijk recht. Wanneer hij door een intrige een belangrijk proces verloor, was dit een aanleiding om over zijn leven te gaan nadenken, waarna hij zijn degen, als teken van adeldom,

aflegde en theologie ging studeren. Nadat hij tot priester was gewijd in 1726 ging hij zich ontfermen over zijn arme Napolitaanse medeburgers. In een klein dorp nabij Amalfi ontdekte hij dat de plattelandsbevolking nog meer nood had aan priesterlijke zielzorg dan de stedelingen. Alfonsus werd geraakt door die schrijnende armoede op materieel en geestelijk gebied. Daarom stichtte hij in 1731 de Congregatie van de Allerheiligste Verlosser, ook Redemptoristen genaamd. In 1762 werd hij tot bisschop gewijd. Hij leidde zijn bisdom tot in 1775. In 1839 werd hij heilig verklaard.

De heilige Alfonsus is in het glasraam afgebeeld als een hoogbejaarde man. Hij is voorgesteld als bisschop met een mijter en een bischopsstaf. In zijn rechterhand houdt hij een ganzenveer.

5. Sint-Augustinus

Aurelius Augustinus werd in 354 geboren in Noord-Afrika. In 386 bekeerde hij zich tot het christendom. Later in 396 werd hij door de Heilige Ambrosius tot bisschop van Hippo gewijd. Hij werd de grootste en invloedrijkste bisschop en theoloog van het Westen.

Tijdens zijn jonge jaren leefde Augustinus aanvankelijk een losbandig leven. Na kennismaking met het werk van de Romeinse filosoof Cicero besloot hij filosofie te gaan studeren op zoek naar de waarheid, met name over een zuiver Godsbegrip in relatie tot de oorsprong van het kwaad. Augustinus beschreef zijn bekering in zijn autobiografische *Confessiones* (Belijdenissen). Hij was een uitermate productief schrijver. Op zijn naam staan onder meer preken, traktaten, verhandelingen, brieven, bijbelcommentaren, dogmatische, filosofische en

theologische teksten, een autobiografisch werk en zelfs een gedicht. Een bekend citaat luidt: “*Voor God is niets veraf of langdurig. Wil je, dat voor jou niets veraf of langdurig is, voeg je dan bij God, want daar zijn duizend jaar als de dag van heden*”. Het beroemdste citaat is evenwel uit de *Belijdenissen*: “*Gij hebt ons voor U geschapen, en rusteloos is ons hart tot het rust vindt in U.*” (Belijdenissen, 1, I,1)

Sint-Augustinus is eveneens afgebeeld met de bisschopsmijter en staf en houdt in de ene hand een boek vast en in de andere een vlammeend hart.

6. Maria die in Lourdes verschijnt

Rond het hoofd van Maria bevindt zich een opschrift: “Je suis l'immaculée de conception,” vertaald, ‘Ik ben de Onbevleete Ontvangenis’. Onder de Heilige Maria is een bandenrol afgebeeld waarop staat : “Ter zalige nagedachtenis van de edele mevrouw Arnold de Prez Roose de Calesberg, geboren Maria Cogels, gestorven den 1 september 1898”.

BRONNEN

- Law, Y.L., Thesisonderzoek, Kapel van het Allerheiligste Sacrament, p.132-137
- Heiligen, www.heiligen.net [online] (geraadpleegd op 28 maart 2023)
- Wikipedia, *Margaretha-Maria Alacoque*, [online] https://nl.wikipedia.org/wiki/Margaretha-Maria_Alacoque (geraadpleegd op 28 maart 2023)
- Marypages, *Heilige Anna, moeder van Maria*, [online] <https://www.marypages.com/anna-moeder-van-maria.html> (geraadpleegd op 28 maart 2023)
- Jezuïeten, *Franciscus Xaverius* [online] <https://www.jezuïeten.org/person/franciscus-xaverius/> (geraadpleegd op 29 maart 2023)
- Het katholiek geloof, *Alfonsus van Liguori, Augustinus* [online] <https://hetkatholiekegeloof.nl/sub/h-alfonsus-van-liguori/> (geraadpleegd op 29 maart 2023)

JKI-Bedeveart naar Namen

Voor zaterdag 22 april is regen voorspeld, maar dat ontmoedigt de jongeren van het JKI niet, die al op vrijdag 21 april 's avonds in de priorij in Antwerpen bijeen zijn voor een gedenkwaardig weekend.

Zaterdagmorgen vertrekken wij vroeg uit Antwerpen om ... te laat in Namen aan te komen. Maar de vreugde en de goede stemming is er. Een twintigtal Vlamingen sluit zich aan bij een dertigtal Franstalige jongeren en in de ochtend wandelen we biddend naar de Sint-Sebastianuskerk van Loyers.

De door de Brusselse jongeren gezongen H. Mis is een gelegenheid om de pastoor en de plaatselijke parochianen te stichten. Dit is ons apostolaat!

Tenslotte komt er 's middags wat regen! Om eerlijk te zijn, hadden de bospaden geen water nodig. Sommige zompige paden prikkelen onze lachspieren en helpen ons enkele offers brengen.

Wij komen perfect op tijd aan bij het Erfgoedcentrum Sint-Julia, waar twee zusters van "Notre Dame de Namur" het zeer stichtelijke verhaal van Sint-Julia, hun stichteres, verhalen. De zusters zijn zeer gesticht door onze christelijke jeugd en door het door ons zelfgemaakte gebed.

Om in schoonheid te eindigen, worden wij ontvangen door de familie van Vincent, afkomstig uit Namen, voor een zeer gezellige barbecue. En de regen is net gestopt! Alles is voorzien bij het JKI!

22.04.2023

Slotgebed van de bedevaart

O Heilige Julia Billiard,

Voordat we de bedevaart afsluiten, willen we onze dank betuigen voor deze dag. We willen dit moment van gebed ook gebruiken om onze Kerk, ons land, onze families en onze zielen toe te vertrouwen aan uw gebeden.

Eén van de grootste bronnen van troost voor ons christenen op aarde is het voorbeeld en de steun die we vinden in de heiligen. Zoals de zonnebloem voortdurend naar de zon gekeerd is, hebt u, H. Julia, uw hart en geest altijd op God gericht gehouden.

U hebt uw diepe liefde voor God getoond in gebed en in actie. Zelfs in groot lijden en grote beproevingen herhaalde u graag: "Hoe goed is de goede God!" En u meende het echt. Dankzij u hebben velen Gods liefde en tederheid voor ons leren kennen.

H. Julia, vraag God om ons een stevig geloof te geven. Help ons zijn goedheid te zien in ons leven. We willen zijn zoals u. We willen Gods goedheid en liefde voor ons overal en op elke mogelijke manier verspreiden.

Houd op uw voorspraak ons geloof zuiver en eerlijk, zelfs te midden van de crisis die de Kerk en de wereld doet daveren.

Laat ons weten hoe wij moeten getuigen van Christus en levende evangeliën te zijn voor allen die ons pad kruisen.

Moge op uw voorspraak het katholieke geloof in ons land herleven en vurige verdedigers vinden in de geestelijkheid.

Mogen allen die bedreigd worden door revoluties en politieke onrust op uw voorspraak de vrede kennen die de wereld niet kan geven.

Mogen allen die gewond en gehandicapt zijn in hart en lichaam op uw voorspraak moed ontvangen.

Mogen op uw voorspraak allen die lijden onder onbegrip en zich verloren voelen, getroost worden.

Help ons allen onze natuurlijke gaven te gebruiken tot eer van God. Wij vragen dit in de naam van Jezus en zijn moeder, Maria. Amen.

Heilige Julia Billiard, bid voor ons.

Zalige Frederik van Namen

†1121, 27 mei

Br. René Maria

Er zijn weinig bijzonderheden uit het leven van Frederik, zoon van graaf Albert van Namen, bewaard en ook zijn er twijfels omtrent zijn martelaarschap. Toch is zijn graf in de vroegere kathedraal van Luik altijd door het volk in ere gehouden en worden er enkele wonderen aan zijn voorspraak toegeschreven. Daarom is hij opgenomen in het (Franse) martelaarsboek. En daarom zullen wij hier ook kort op zijn leven ingaan.

Bisschop Otbert, de voorganger van Frederik als bisschop van Luik van 1091 tot 1119, wordt door keizer Hendrik IV benoemd. Het was door de paus al verschillende keren veroordeeld dat de keizer bepaalde, wie er bisschop van een bisdom werd. Otbert bekommert zich dan ook meer om het stoffelijk welzijn van zijn bisdom dan om het geestelijk. Pas op het eind van zijn leven verzoent hij zich met de paus. Hij sterft in januari 1119.

Dan geeft Alexander, zoon van de graaf van Gulik (Jülich) en aartsdiaken van Luik, keizer Hendrik V zeventuizend pond zilver om de nieuwe bisschop van Luik te worden. De keizer geeft aan Alexander de investituur (hiermee stelt de keizer hem aan). De bisschop van Keulen weigert hem echter de bisschopswijding en in Luik willen de meeste kerken zijn keuze niet erkennen vanwege simonie (Alexander betaald voor zijn benoeming). Zodra paus Calixtus II hiervan hoort doet hij de keizer in de ban. De keizer doet verder geen pogingen om zijn kandidaat te handhaven. Dan laat de bisschop van Keulen het hele kapittel van Luik naar Keulen komen om vrij een nieuwe bisschop te kiezen. De kanunniken kiezen bijna eenstemmig Frederik, de Naamse gravenzoon en aartsdiaken. Frederik gaat direct naar paus Calixtus II, op dat moment in Reims, die hem persoonlijk tot bisschop wijdt.

Alexander echter legt zich hierbij niet neer

en verschanst zich in de citadel van Hoei. De broer van Frederik, de graaf van Namen, dwingt Alexander tot overgave. Op 19 februari 1120 kan Frederik eindelijk bezitnemen van zijn bisdom. Hij vergeeft Alexander en herstelt hem zelfs in zijn bezit. Toch is de rust nog niet weergekeerd. De graaf van Namen en de graaf van Leuven, die Alexander wilde helpen, blijven vijanden. Volgens het Franse martelaarsboek lukt het de aanhangers van Alexander om een huisbediende van bisschop Frederik aan hun kant te krijgen. Deze vergiftigt hem. Frederik sterft in mei 1121 met een uitpuilend rechteroog en blauw van lichaamskleur. Op zijn graf in de Lambertuskathedraal van Luik zet men: "Dit graf bevat een onschuldige duif zonder gal, die levend ons de olijftak van de vrede bracht. Subliem hart, enkel gehecht aan het woord van de Heilige Schrift, verachtte hij de adel van zijn bloed. Hij had meer afschuw van zijn adeltitel dan een ander er eer aan zou hebben ontleend ... Helaas, uw verkiezing mishaaide de goddelozen ... U proeft nu met de bewoners van de hemel, de zoetigheid van de eeuwige beloning ... Dat de roem van uw deugden de echo van uw eeuwige zaligheid weze. Ontvang, bisschop-martelaar, de kroon die u toekomt."

Een jaar nadien, in 1122 stopt de investituurstrijd tussen de keizer en de paus. Keizer Hendrik V doet op het concordaat van Worms voor altijd afstand op het benoemingsrecht van bisschoppen.

BRONNEN

- 'Met de heiligen het jaar rond' Dom Huyben, ... deel 2, 24 mei, uitgeverij Paul Brand, Bussum 1949.
- 'Belgique Catholique' R.P. Smet sj. Deel 2, blz. 235-236, Uitgeverij Fonteyn, Leuven 1853.
- 'Petits Bollandistes' Mgr. Paul Guérin; deel 6, bij 27 mei, 7e editie, Bloud et Barral, Parijs 1878.

Aankondigingen

ZO
07.05

M.I.-Toewijding: hernieuwing of toetrede

Na de Hoogmis in Gent en Antwerpen

DI
09.05

Herdenking v/d Kerkwijding v/d Kapel v/h Allerheiligste Sacrament

18.30 u. Plechtige H. Mis

'verjaardag' van onze kapel, receptie na H. Mis

ZA
13.05

Militia Immaculatæ organiseert: Fatimadag

17.00 Voordracht over de H. Louis-Marie Grignon de Montfort door dhr. M. Bauwens (H. Hartzaal op 2, ingang door de voordeur v/d Priorij)

18.30 H. Mis, gevolgd door Processie naar het Mariabeeld van de Korte Leemstraat

Daarna: ontvangst in de tuin van de Priorij

ZA
13.05

Bijeenkomst JKI in de Hemelstraat

ZO
14.05

Bijeenkomst E.K. te Antwerpen na de Hoogmis

ZA
20.05

Werkdag in de tuin
11 u. tot 16 u. — neem uw picknick mee!
contact: Br. René-Maria

ZO
21.05

Eerste H. Communie (Antwerpen & Gent)

ZA
27.05

Pinksterbedevaart Chartres-Parijs

→ zie blz. 5: schrijf u in vóór 10 mei!

ZO
04.06

H. Vormsel in de Sint-Jozefkerk te Brussel

10 u. Pontificale Mis door Z.E. Mgr. Alfonso de Galarreta — 16 u. H. Vormsel

ZO
11.06

Sacramentsprocessie te Antwerpen

ZO
02.07

Fietsbedevaart naar Compostella

Tot zaterdag 15 juli.

Info: br.renemaria@fsspx.email

ZO
30.07

EK-Zomerkamp

Tot donderdag 10 augustus.

ZO
26.08

Bedevaart Gorcum-Briele

Tot 27 augustus.

Geloofsverdieping

Iedere 2de en 4de donderdag van de maand - 18u tot 19u

Interesse: j.debruyne@fsspx.email

Retraites

Geestelijke oefeningen

- Ma 24/07 – Za 29/07

Mariale retraite

- 11/09 – 16/09

Schatkisten maart E.K.-Vlaanderen — E.K.-aalmoezenier Vlaanderen: E.H. De Bruyn

	aantal schatkisten	dagelijkse toewijding	Heilige Mis	Heilige Comm.	geest. Comm.	offers	tientjes	bezoek Allerheiligste	meditatie	goed voorbeeld	puntje
TOTAAL	20	479	86	60	160	1469	1244	74	128	625	274

>>> **Puntje mei:** Het gebed tot Maria Middelaars bidden! >>> **contact:** hemelstraat.ek@fsspx.be

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 8.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.30 u.

De Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Joseph Verlinden, Prior

De Monstrans wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Woord van de Prior

“Wij moeten bidden en preken”

Alvorens Jezus ten hemel is opgestegen, heeft Hij de Apostelen de opdracht gegeven de wijde wereld te evangeliseren. “Gaat uit over de hele wereld en verkondigt het evangelie aan ieder schepsel. Wie gelooft en gedoopt is, zal gered worden, maar wie niet gelooft zal veroordeeld worden.” Toen de jonge geloofsgemeenschap concreet moest georganiseerd worden - de materiele kant van het apostolaat - heeft men 7 diakens hiertoe aangesteld. Want zo zei sint-Petrus: “wij moeten onszelf blijven wijden aan het gebed en de bediening van het woord.” Gebed en de predicatie, ziehier de hoofdtaak van de Apostelen, en eveneens van hun opvolgers, de bisschoppen.

Wat is nu specifiek voor onze Priesterbroederschap Sint Pius X? Dat onze Stichter Mgr. Marcel Lefebvre een bisschop is die dit ambt van gebed en predicatie hoog gedragen heeft in zijn vizier en door gegeven heeft aan zijn zonen bisschoppen. Waarom hebben over de gehele wereld zoveel gelovigen Mgr. Lefebvre hoog gedragen in hun hart, en hem ook gevolgd, niet tegenstaande er zoveel andere bisschoppen die officieel benoemd, hun bisdom leiden en aan wie zij volgens de catechismus gehoorzaamheid verschuldigd zijn? Het is omdat die gelovigen in de stem van Mgr. Lefebvre, de stem van Petrus, de predicatie van het evangelie onverdraaid, onverkort erkend hebben. De katholieke predicatie die gewoon de catechismus van vóór het laatste Concilie volgde en het toedienen van de HH. Sacramenten, die niet de vernieuwing doorgevoerd na het Tweede Concilie volgde.

Mgr. Lefebvre hield zich niet bezig met de sociale, economische en politieke hangijzers. Hij constateerde enkel dat het officiële gezag van de Kerk, de bisschoppen met de Paus voorop, Jezus Christus niet meer predikte. U kunt dit goed gedocumenteerd lezen in zijn boeken: “Open brief aan de katholieken die perplex staan” (als gevolg van de veranderingen van het geloofsonderricht en de geloofsbeleving) en nadien: “Zij hebben Hem onttroond” (volgens de nieuwe Vaticaanse Normen is Christus niet langer de Weg om zalig te worden en kan men zijn ziel ook redden via andere godsdiensten).

Alle Apostelen, en zoveel meer christenen tijdens de drie eerste eeuwen, zijn gedood, gemarteld geworden omdat zij enkel en alleen Jezus Christus erkenden en geen andere God buiten Jezus Christus. Nu sympathiseren veel bisschoppen met andersdenkenden en andersgelovigen: moslims, joden en boeddhisten.

Gelukkig heeft Mgr. Lefebvre ons bisschoppen nagelaten, die Jezus Christus, de Gekruisigde onverwijld prediken en blijven prediken, die de vernieuwingen voortvloeiend uit het Tweede Vaticaanse Concilie niet volgen, noch ervoor getekend hebben.

Mgr. de Galarreta, komt op zondag 4 juni het H. Vormsel toedienen in de Sint-Jozefkerk te Brussel. Om 10.00 u. is er de Pontificale hoogmis en in de namiddag dient hij het H. Vormsel toe om 16.00 u. Probeer daar tegenwoordig te zijn. Kom niet alleen naar de H. Mis of naar het Vormsel, maar kom luisteren naar de predicatie van een katholieke bisschop, waardige priesterzoon van Mgr. Lefebvre. Aan ons katholieken de woorden van Sint-Petrus te begrijpen: “Wij moeten bidden en preken”. Aan ons gelovigen om naar de predicatie van een volbloed katholiek bisschop te luisteren en er lessen uit te trekken die ons dichter bij Jezus Christus brengen.

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.